

paa Grund af disse 43 Dokumenters Offentliggørelse er kendt af Offentligheden. Den nu udarbejdede Aktstykkесamling medtager derimod alle 350 Aktstykker af politisk Betydning, uden nogen Undtagelse. Jeg er af den Formening, at en saadan Samling vil have langt større Betydning for de i Spørgsmaalet direkte interesserede, idet de derved faar Lejlighed til at følge de skiftende Regeringers Politik med Hensyn til Slesvig gennem alle Faser.

Derimod vil en Udgave bestemt for Offentligheden kun kunne blive usammenhængende og derfor ufyldstgørende, naar en Mængde Aktstykker af Hensyn til fremmede Stater maatte udelades; af saadanne tænker jeg mig, at der i Samlingen findes noget over 100. En saadan Samling vilde netop komme til at ligne den af den forrige Regering udgivne paa 43 Dokumenter. Da jeg i min Tale forleden Dag nævnte, at jeg havde fulgt gældende Praksis, vil jeg blot tilføje, at der fra December 1914 til September 1918 udarbejdedes 12 Graabøger væsentligt indeholdende Udenrigsministerens Fremstillinger paa Rigsdagens fortrolige Møder vedrørende Danmarks Handelspolitik under Krigen og politiske Forhold i det hele taget, bl. a. ogsaa lejlighedsvis det nordiske Samarbejde. Af Graabøger omhandlende andre Emner udarbejdedes en i August 1916 om Overdragelse af de vestindiske Øer, en i November 1919 om Rigsdagens fortrolige Møder den 23. Oktober samt tre i Juli 1919 indeholdende dels Referater af Rigsdagsmøderne den 23. Oktober 1918, 3. April og 12. Maj 1919, dels en Række diplomatiske Aktstykker vedrørende det slesvigske Spørgsmaal. Ingen af disse Bøger er offentliggjort, de er kun trykt i 50 nummererede Eksemplarer, hvoraf ca. Halvdelen uddeltes til Ministrene og de danske Gesandter og en begrænset, hver Gang forskellig, Kreds af Personer, der skønnedes direkte interesserede i Forhandlingen og vedkommende Sag. Hvorfor det ærede Medlem nu ønsker at tvinge mig til at følge en anden Fremgangsmaade, ved jeg ikke; den af det forrige Ministerium fulgte var den rigtige, den, der altid følges og ogsaa maa følges, saafremt man ikke vil skabe unødvendige Komplikationer for Landets Stilling blandt de øvrige Stater.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kom atter i Dag ind paa de dansk-russiske Forhandlinger. Da disse Forhandlinger stadig foregaar, er det mig ikke paa det nuværende Tidspunkt muligt nærmere at

komme ind paa deres Forløb. Jeg vil blot tilføje, at naar det ærede Medlem siger, at jeg som Udenrigsminister særlig bør se paa det erhvervsmæssige, maa denne Opfattelse naturnødvendig tvinge ham til at være enig med mig i min Udtalelse om, at jeg ikke ønskede at slutte en politisk Overenskomst.

Det ærede Medlem Hr. Holstein fandt sig selv i Aften. I hans første Tale under Finanslovdebatten savnede jeg de vante Angreb paa mig, han tog Revanche i Aften. De kendte Toner om, hvordan Landet vilde være ganske anderledes faren, saafremt han var Udenrigsminister, lød atter her i Salen. Jeg skal ikke komme noget videre ind paa hans Tale, jeg vil blot sige et Par enkelte Ting. Det ærede Medlem talte om Grønland og Norge, om Bitterheden. For ikke at øge en saadan, saafremt en saadan maatte eksistere, agter jeg ikke at svare andet og mere, end jeg allerede har svaret det ærede Medlem Hr. Rode. Hvad Mindretals Beskyttelse under Folkenes Forbunds Opsigt angaar, vil jeg sige dette, at naar jeg har hævdet, at jeg ikke vilde være med til en Forholdsregel, der kan give en fremmed Stat Ret til at blande sig ind i vore indre Forhold, skal dette forstaas som gældende alle Stater, hvad enten disse optræder som Enere eller som Grupper. Vore indre Forhold ordnes her i Rigsdagen og kun her i Rigsdagen. At jeg ikke har omtalt Alands-Overenskomsten, behøver det ærede Medlem ikke at beklage. Tiden dertil vil komme, naar Rigsdagen skal tage Stilling til denne Overenskomst. Til den Tid vil jeg sikkert atter møde det ærede Medlem i ridderlig Kamp.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*):

Ogsaa jeg kan indskrænke mig til forholdsvis faa korte Bemærkninger. Overfor det ærede Medlem Hr. Stauning maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod hans Beskyldning mod mig for at have drevet Løjer med de Personer, der uheldigvis blev saaret under nogle Skydninger ude paa Amager. Det har jeg ikke gjort. Det ærede Medlem har ikke een Udtalelse af mig, der berettiger ham til en saadan Beskyldning. Tværtimod har jeg gentagne Gange udtalt min Beklagelse over disse Uheld, og jeg har fra første Færd søgt at faa Rede paa, hvorledes disse Ulykkestilfælde er indtraadt, om der var Skyld fra nogen af de ledendes Side eller hos dem, der har med Opsynet at gøre derude. Men det har jeg ikke fundet. Jeg har